

TINTELS

EDITIE MAART - APRIL

BLAD VOOR LEDEN VAN KSA SINT-JOZEF AALST • VERSCHIJNT 6 KEER PER JAAR • EDITIE maa-apr • 45STE
JAARGANG NUMMER 3 • AFGIFTEKANTOOR AALST 1 • VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: Wout Willems
Hof Somergem 32 9300 Aalst Erkenningsnummer P409856 . België. P.B. 3861 . 9300 Aalst . 3/6048

WOORDJE VAN HET BONDSTEAM

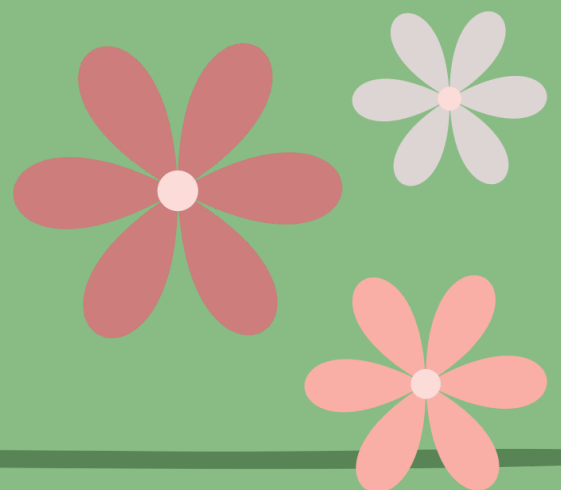
Beste KSA-leden, ouders en sympathisanten, Wat was het fijn om jullie allemaal te zien op ons eetfestijn 'Rock & Burger'! Wij willen dan ook van de gelegenheid gebruikmaken om iedereen die aanwezig was, enorm te bedanken. Dankzij jullie enthousiaste opkomst en de vele helpende handen was het een geweldig succes. Het deed ons als bondsteam ontzettend deugd om de KSA-familie zo samen te zien genieten. Nu de dagen langer worden en de zon zich steeds vaker laat zien, kunnen we niet anders dan concluderen: het KSA-seizoen is nu echt op zijn best! Wij kijken er dan ook enorm naar uit om de komende weken de vergaderingen in het stralende zonnetje door te brengen. Niets is fijner dan lekker ravotten in het gras, buiten spelen met alle bannen en samen de leukste avonturen beleven in de buitenlucht.

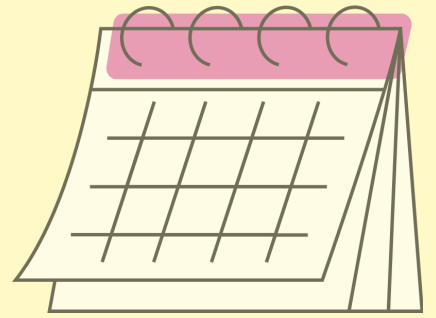

Maar er is meer om naar uit te kijken! Op 2 mei is het tijd voor een absolute topper: Triangel. Wij kijken er nu al enorm naar uit om er samen met de drie jongste bannen – onze leeuwkes, kaproenen en jonknappen – een onvergetelijke dag van te maken. We gaan er een spetterend evenement van maken vol spel en plezier. Vergeet je dus zeker niet in te schrijven, want hier wil je absoluut bij zijn! We hopen jullie allemaal heel snel weer te zien op de volgende vergadering. Laten we samen van dit voorjaar een fantastisch KSA-seizoen maken.

Veel liefs
Het bondsteam
Charlotte & Wout

Belangrijke data

22 MAART: KSA SPORTDAG

5, 12 EN 19 APRIL: GEEN KSA (PAASVAKANTIE)

2 MEI: TRIANGEL (LWK, KAP, JKN)

9 MEI: MANNEKE KWIS

17 MEI: ZWEMVERGADERING (LAATSTE ZONDAG)

27 JUNI: DAGUITSTAP

3-13 AUGUSTUS: GROOT KAMP

2026

TRIANGEL

Om de twee jaar organiseert KSA Oost-Vlaanderen een superleuke dag waarbij toneel, spel en inkleding centraal staan. De ideale gelegenheid om KSA'ers in heel Oost-Vlaanderen te leren kennen. En aan het einde van deze dag krijgen de kids een prachtig nieuw schildje voor op hun hemd.

PRAKTISCH:

Wanneer: 2 mei 2026 (10u-17u)

Waar: Liedtsparc in Oudenaarde (trein)

Voor wie: Alle leden jonger dan 12 jaar en hun leiding (LWK, KAP, JKN)

Inschrijving: <http://ravot.ksa.be>

Op een zonnige zondagnamiddag verzamelden de Leeuwkes van KSA Sint-Jozef weer op hun vaste plek: Churchillsteenweg 2a. Het was bijna 14 uur en één voor één kwamen de kinderen toe. Jeppe en Vic waren al een beetje aan het rondrennen, terwijl Nette en Milou samen stonden te praten. Jerome en Markus probeerden een zeldzame kikker te vangen. Ondertussen kwamen ook Sam, Matteo, Babet, Gust, César en Lex de groene heide opgelopen.

Precies om twee uur floten bondsleiders Wout en Charlotte:

“FOOORRRMMMAAATIIIEEE!”

“Leeuwkes! Ga mooi in een rij staan!”

De kinderen vormden snel een strakke lijn. Ook de andere leiders – Sushi, Renée en Warre – stonden klaar met een grote glimlach.

“Vandaag hebben we groot nieuws,” zei Renée geheimzinnig.

“Ja,” zei Sushi. “We gaan beginnen oefenen voor... de grote KSA Sportdag!”

De Leeuwkes begonnen meteen nieuwsgierig te fluisteren.

“Wat is dat?” vroeg Milou.

Leidster Sam legde het uit: “Op die dag komen ook jullie mama’s en papa’s naar de KSA. Maar ze komen jullie niet alleen afzetten of ophalen, maar...”

“Ze doen ook mee!” riep leider Warre.

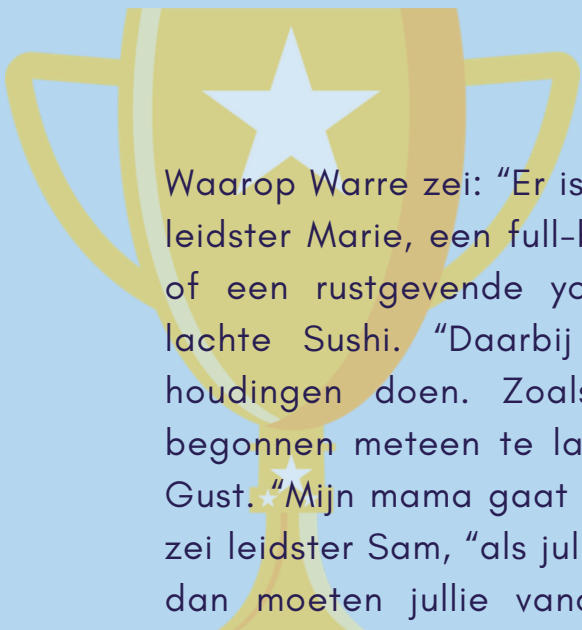
De kinderen keken elkaar verrast aan.

“Echt waar?” vroeg Jeppe.

“Zeker,” lachte Renée. “Voor één dag worden alle mama’s en papa’s echte topatleten én echte KSA’ers.”

“Maar wat moeten ze dan doen?” vroeg Lex nieuwsgierig.

Waarop Warre zei: "Er is voor ieder wat wils: een toertje lopen met oud-leidster Marie, een full-body workout met onze burens van Sportkinetics, of een rustgevende yogales." "Yoga?" vroeg Babet verbaasd. "Ja!" lachte Sushi. "Daarbij moet je rustig ademen en soms grappige houdingen doen. Zoals een boom... of een kaars!" De Leeuwkes begonnen meteen te lachen. "Mijn papa kan nooit zo stil blijven!" zei Gust. "Mijn mama gaat superhard kunnen lopen!" zei César trots. "Wel," zei leidster Sam, "als jullie willen dat jullie ouders goed voorbereid zijn... dan moeten jullie vandaag ook sportief zijn!" En zo begonnen de spelletjes. Eerst speelden de Leeuwkes een groot loopspel. Sushi riep allerlei opdrachten: "Sprinten als een jachtluipaard!" "Springen als een kikker!" "Zwemmen als een vis!" Heleen en Joshua renden zo snel mogelijk over het terrein. Chiel sprong zo hoog als hij kon en Mona moest zo hard lachen dat ze bijna omviel. Daarna bouwde Warre een hindernissenparcours. De Leeuwkes moesten over banken klimmen, onder een touw kruipen en een bal in een emmer gooien.

“Dit lijkt wel een echte sportwedstrijd!” riep Willie trots. Renée knikte. “Misschien moeten jullie ouders dit ook eens proberen.” Na al dat rennen gingen de kinderen even in het gras zitten om water te drinken. “Denken jullie dat onze ouders dat allemaal kunnen?” vroeg Milou. De Leeuwkes keken elkaar aan... en begonnen te lachen. “Mijn papa gaat moe zijn na het lopen!” zei Babette. “Maar yoga gaat grappig zijn!” zei Pippa. Sushi glimlachte. “We gaan het snel ontdekken.” Plots keek leidster Sam op haar horloge. “Leeuwkes! Het is al bijna 17 uur!” “Nu al?” zei Babet verbaasd. “Ja,” zei Warre. “De tijd vliegt als je plezier hebt.” “Maar jullie hebben nog één belangrijke opdracht,” zei Renée. De kinderen luisterden aandachtig. “Vertel thuis aan je mama en papa dat ze moeten beginnen trainen,” zei Sushi. “Want op de grote KSA Sportdag is er lopen, een work-out met Sportkinetics en yoga!” “TRAINEN!” riepen de Leeuwkes luid. Om 17 uur liepen Sieg, Lowik, Marni, Pablo, Remi, Maxime en alle andere Leeuwkes weer naar hun ouders. Ze vertelden enthousiast over de spelletjes, het parcours en vooral over de sportdag die eraan komt.

En diep vanbinnen wisten de Leeuwkes het al zeker:

Die sportdag...

dat wordt de sportiefste – en misschien ook de leukste – zondag van het jaar.

KAPROENEN

Op een frisse ochtend, wanneer de zee nog dampte en de lucht rook naar avontuur, verzamelden alle kaproenen zich rond de grote houten Vikingboot. Hun leiders — Nette, Senne, Emiel en Evelien — stonden klaar met helmen, houten zwaarden en een oude schatkaart waarvan de randen zo versleten waren dat ze bijna uit elkaar vielen. “Vandaag varen we naar het Eiland van de Verloren Schat!” kondigde Senne plechtig aan. Er ging meteen een golf van opwindning door de groep. Thor juichte zo enthousiast dat hij bijna tegen de rand van de boot struikelde. Ada greep hem net op tijd vast, en iedereen moest lachen. Met een krachtig bevel van Emiel werd de boot samen het water in geduwd. Het schip gleed langzaam van het strand en begon te drijven op de rustige zee. Jolan en Lukas hesen het zeil, terwijl Amélie en Renée het roer stevig vasthielden. Alles leek perfect te verlopen — tot plotseling een felle rukwind het zeil deed scheuren. Victor brulde alsof het einde van de wereld nabij was. Maar Raphaël, Matteo en William aarzelden geen seconde. Met touwen en knopen versterkten ze het zeil, en binnen enkele minuten stond het steviger dan ooit. Evelien knikte goedkeurend en riep: “Dat is pas een echt Vikingzeil.”

Maar de zee veranderde helemaal. Donkere golven rezen op en sloegen tegen de romp van de boot. Otis en Vincent hielden zich stevig vast, terwijl Charline en Dieuwke snel water uit de boot schepten. Net toen Nette iedereen probeerde gerust te stellen, verscheen er een enorme schaduw onder het water. Een zeemonster dook op – met ogen zo groot als schilden. Lili gilte. Georges deinsde achteruit. Maar Daan stapte moedig naar voren en riep dat het monster hen niet mocht tegenhouden. Het wezen twijfelde. Toen haalde Alice onverwacht een vis uit haar zak – en gooide die in het water. Het monster hapte toe, smakte tevreden, en verdween rustig in de diepte. “Zie je,” glimlachte Alice, “iedereen houdt van een snack.” Na uren varen verscheen eindelijk een eiland aan de horizon. Hoge palmbomen wiegden in de wind en een donkere grot keek hen uitnodigend aan. Ze gingen aan land en volgden nauwgezet de schatkaart. Renaat en Thibo liepen voorop, terwijl Ces en Jan de fakkels hoog hielden en de grot binnengingen. Binnen klonk het zachte druppelen van water en het gefladder van vleermuizen. Lea fluisterde dat er misschien een draak kon wonen. Maar toen ze een bocht namen, zagen ze geen draak – enkel een gigantische, slapende walrus. Renée moest haar lach inhouden. Ze probeerden stilletjes langs het dier te sluipen, maar Lise Marie struikelde over een steen.

De walrus opende
één oog, keek hen
slaperig aan, en
draaide zich daarna
gewoon snuwend om,

Achter hem stond een houten kist, bedekt met stof en schelpen. Met vereende

krachten duwden ze het deksel open. Binnenin vonden ze geen goud of juwelen

— maar iets veel waardevollers: een

grote Vikinghoorn, een nieuwe kaart vol onbekende avonturen, en een brief.

Op de brief stond dat deze schat bedoeld was voor de dapperste groep: zij
die samenwerken, elkaar helpen, lachen en nooit opgeven.

De kaproenen keken elkaar aan. “Dat zijn wij!” riepen ze tegelijk. Met de

Vikinghoorn veilig aan boord en de nieuwe kaart zorgvuldig

opgeborgen, zetten ze koers naar huis. De zee was rustig, de zon zakte

langzaam achter de horizon, en iedereen zat dicht bij elkaar — moe, maar
gelukkig.

Emiel glimlachte.

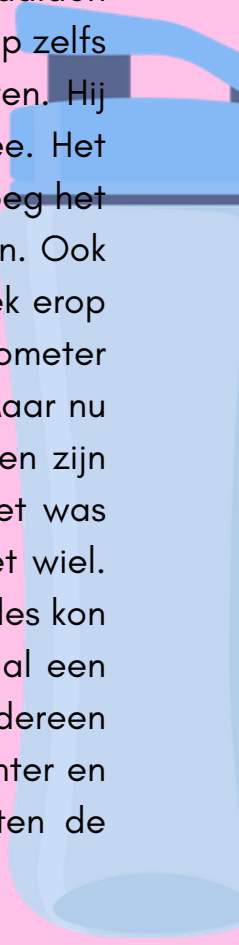
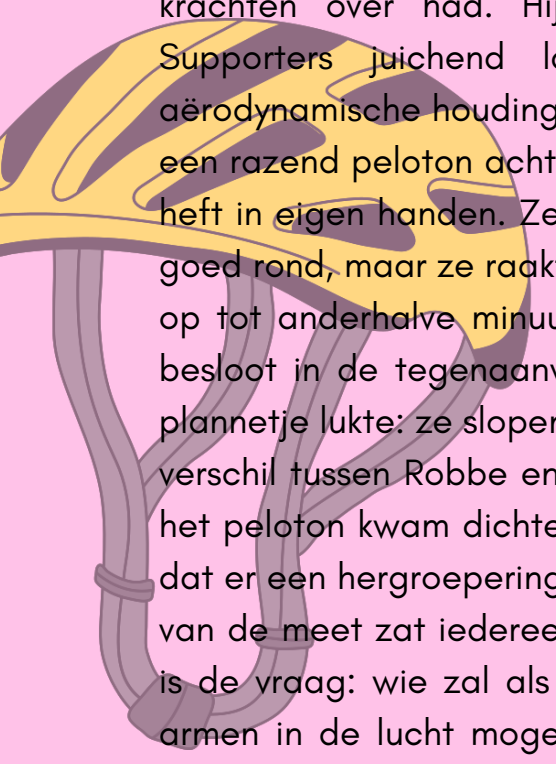
“Dit is nog maar het begin.”

Enist diep vanbinnen
iedereen dat hij gelijk had. Het
volgende avontuur wachtte al
ergens — op hen.

Het wielervoorjaar is al gestart, maar de belangrijkste koers van het jaar moet nog plaatsvinden: Tour D'Alost. De wedstrijd waar elke grote coureur aanwezig is. Natuurlijk zijn de jongknappen ook op de afspraak. Maar voor zo'n belangrijke wedstrijd is een goede voorbereiding natuurlijk noodzakelijk. Om een goed resultaat te kunnen rijden, moet je bloed, zweet en tranen investeren. De jongknappen zijn dus ook al maanden op voorhand bezig met trainen. Ed zit al sinds september elke dag op de rollen en Arthur werkt wekelijks drie sprinttrainingen af. De competitiviteit onder elkaar is groot. De jongknappen gunnen elkaar niets. Als ze horen dat de ene net 100 km is gaan trainen, gaat de andere 200 km rijden. Iedereen wil winnen, want buiten een prachtige beker wint de winnaar ook een enorme hoeveelheid roem en eer. Op de dag van de start zat iedereen tot over zijn oren met stress. Emile moest om de vijf minuten naar het toilet en Ella-Marie kon niet stoppen met ijsberen. Eindelijk was het moment daar: de start. Uit volle enthousiasme vertrok Mil zelfs voor het startschot, een valse start. Na veel gedoe werd het startschot eindelijk gegeven. Ella ging meteen vol gas, maar de finish lag nog ver. De koers was nog 250 km lang en ze moesten ook 2600 hoogtemeters overbruggen, een pittige tocht dus. De koers kende nooit rust: de ene aanval na de andere. Op elke berg werd er gesprint. Kasseistroken vlogen voorbij en beklimmingen werden opgefietst alsof het afdalingen waren. Dit moet wel de snelste Tour D'Alost in jaren zijn. Tuur was het meest actief tijdens de eerste helft van de koers. Hij probeerde de koers hard te maken, zodat hij de rasechte sprinters zoals Arno en Lex kon uitschakelen.

Maar zijn plannetje leek niet echt te werken. Lex was taai en toonde weerbaarheid. Robbe hield zich gedeisd. Hij wou zijn krachten sparen en spendeerde het grootste deel van de tijd in de buik van het peloton. En zijn plannetje leek te werken. De finale begon en het was duidelijk dat hij nog krachten over had. Hij reed weg op de Kapelmuur in Geraardsbergen. Supporters juichend langs de kant riepen zijn naam. Hij nam een aërodynamische houding aan, want hij had nog steeds 30 kilometer te gaan met een razend peloton achter hem. Daar namen Anicée, Floris, Albert en Seppe het heft in eigen handen. Ze moesten kost wat kost Robbe terughalen. Ze draaiden goed rond, maar ze raakten maar niet dicht. Integendeel, het verschil liep zelfs op tot anderhalve minuut. Mathis beseftte dat hij niet kon blijven wachten. Hij besloot in de tegenaanval te gaan. Hij kreeg Ed en Emile met zich mee. Het plannetje lukte: ze slopen steeds dicht en dicht. Op 10 kilometer bedroeg het verschil tussen Robbe en de achterliggende groep nog maar 14 seconden. Ook het peloton kwam dicht: zij volgden op een dertigtal seconden. Het leek erop dat er een hergroepering zat aan te komen. En dat was ook zo. Op vijf kilometer van de meet zat iedereen weer samen. Het werd dus een massasprint. Maar nu is de vraag: wie zal als eerste met zijn voorwiel de witte lijn passeren en zijn armen in de lucht mogen steken als winnaar van Tour D'Alost 2026? Het was spannend. Seppe trok de sprint aan. Hij had Anicée, Arthur en Lex in het wiel. Maar ook Robbe, die al een helse tocht achter de rug had, zat niet ver. Alles kon nog. Het was nog 300 meter. Iedereen kon nog winnen. De ene had er al een zwaardere koers op zitten dan de andere. Maar dat wil niets zeggen. Iedereen wil die koers winnen, dus adrenaline neemt alles over. De meet komt dicht en dicht. De snelheid wordt opgedreven. Eindelijk is het zover. We weten de winnaar. Het is ...

d'Alost

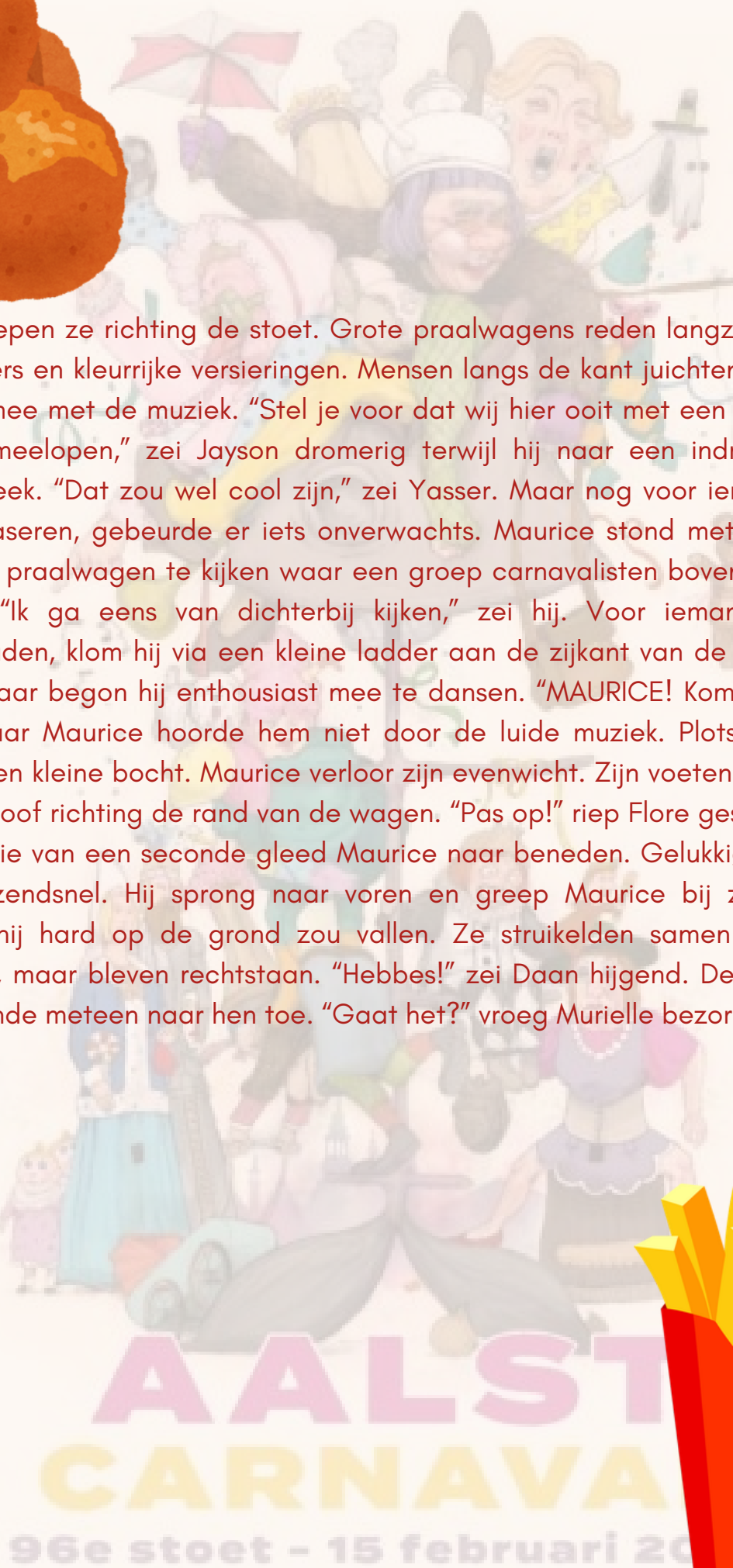
KNAPEN

Op een frisse zondagochtend tijdens Aalst Carnaval verzamelden de knapen zich in het centrum van Aalst. De stad was al vroeg gevuld met muziek, kleurrijke kostuums en overal dwarrelde confetti door de lucht. De carnavalsstoet was nog maar net begonnen, maar het feest was duidelijk al in volle gang. Jules was als eerste aangekomen. Hij droeg een enorme hoed met lange, gekleurde veren die alle kanten uit staken. "Als jullie mij straks kwijt zijn in de menigte, zoek gewoon naar de grootste hoed van Aalst," zei hij trots. Niet veel later kwamen Remi en Maurice aangelopen. Remi had zijn gezicht beschilderd, terwijl Maurice een glinsterende jas droeg. "Vandaag gaan we echt alles zien," zei Remi enthousiast. Daan, Yasser en Jayson voegden zich kort daarna bij de groep. Jayson had een zak confetti meegebracht en gooide meteen een handvol in de lucht. "Zo, nu is het officieel carnaval!" riep hij. Ben kwam eraan met een zak snoep. "Voor als iemand plots zonder energie valt," zei hij terwijl hij het uitdeelde. Aan de overkant van het plein verschenen Murielle en Juliet, vrolijk pratend terwijl ze naar de muziek luisterden. Achter hen kwamen Feline en Robin, die al luid meezongen met een carnavalslied dat uit een café klonk. Even later sloten Jaliyah, Flore, Jill en Manou zich ook aan. "Nu zijn we compleet," zei Jules tevreden.

Samen liepen ze richting de stoet. Grote praalwagens reden langzaam voorbij, vol dansers en kleurrijke versieringen. Mensen langs de kant juichten, klaptten en zongen mee met de muziek. "Stel je voor dat wij hier ooit met een eigen groep zouden meelopen," zei Jayson dromerig terwijl hij naar een indrukwekkende wagen keek. "Dat zou wel cool zijn," zei Yasser. Maar nog voor iemand verder kon fantaseren, gebeurde er iets onverwachts. Maurice stond met grote ogen naar een praalwagen te kijken waar een groep carnavalisten bovenop stond te dansen. "Ik ga eens van dichterbij kijken," zei hij. Voor iemand hem kon tegenhouden, klom hij via een kleine ladder aan de zijkant van de wagen naar boven. Daar begon hij enthousiast mee te dansen. "MAURICE! Kom terug!" riep Remi. Maar Maurice hoorde hem niet door de luide muziek. Plots maakte de wagen een kleine bocht. Maurice verloor zijn evenwicht. Zijn voeten gleden weg en hij schoof richting de rand van de wagen. "Pas op!" riep Flore geschrokken. In een fractie van een seconde gleed Maurice naar beneden. Gelukkig reageerde Daan razendsnel. Hij sprong naar voren en greep Maurice bij zijn arm net voordat hij hard op de grond zou vallen. Ze struikelden samen een beetje achteruit, maar bleven rechtstaan. "Hebbes!" zei Daan hijgend. De rest van de groep rende meteen naar hen toe. "Gaat het?" vroeg Murielle bezorgd.

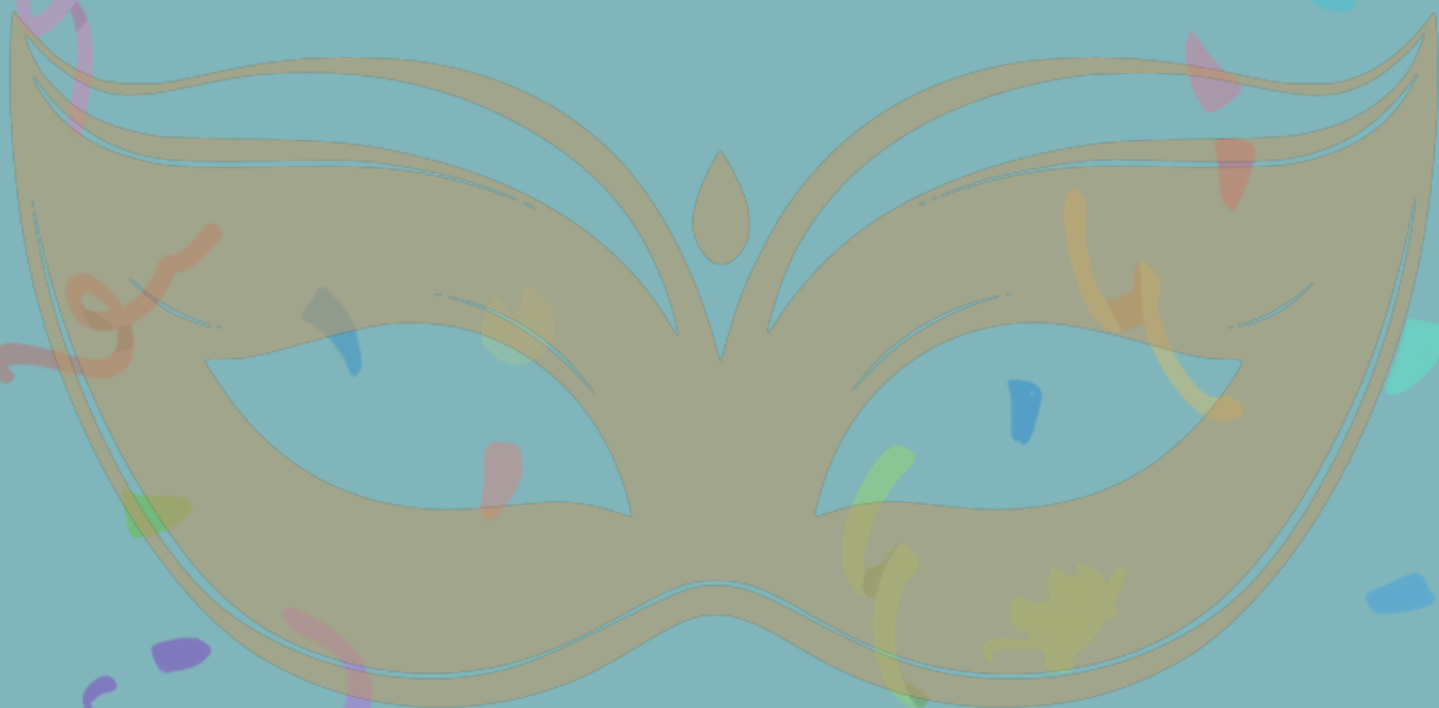
AALST
CARNAVA

96e stoet - 15 februari 20

Maurice keek even verbaasd en begon toen te lachen. "Ik denk dat ik een beetje te enthousiast was." "Een beetje?" zei Jayson. "Je sprong gewoon op een rijdende praalwagen!" Jill schudde haar hoofd. "Misschien moeten we eerst nog wat oefenen voor we zelf ooit in de stoet gaan." "Ja," zei Robin lachend. "Als dit al gebeurt wanneer we alleen maar kijken, stel je voor wat er gebeurt als we zelf meedoen." De groep keek even naar de voorbijrijdende wagens, waar de carnavalisten vrolijk verder dansten. "Misschien is het voorlopig toch beter dat we gewoon naar de stoet kijken," zei Ben. "En niet erop klimmen," voegde Remi er snel aan toe. Iedereen moest lachen, ook Maurice. "Oké, akkoord," zei hij. "We houden het voorlopig bij supporteren langs de kant." Daarna liep de groep weer verder door de feestende straten van Aalst. Ze zongen mee met de muziek, gooiden confetti in de lucht en genoten van de stoet. En hoewel ze even hadden gedroomd van een eigen carnavalsgroep, waren ze het allemaal eens: vandaag was het al spannend genoeg geweest.

DE JONGHERNIEUWERS BEREIDEN ZICH VOOR

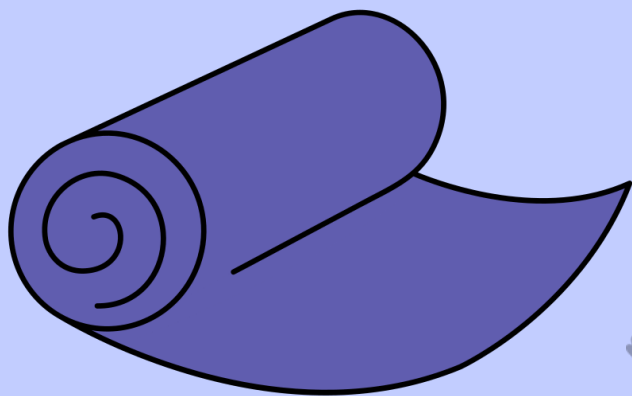

Beste KSA'ers, De spanning begint stilaan te stijgen. Overal worden sportschoenen bovengehaald en spieren opgewarmd. Dat kan maar één ding betekenen: de grote KSA-sportdag komt eraan. Volgens betrouwbare bronnen wordt dit geen gewone activiteit, maar een sportieve gebeurtenis die nog lang zal blijven nazinderen in de geschiedenis van KSA Sint-Jozef.

Hoewel de sportdag nog moet plaatsvinden, zijn de voorbereidingen bij sommige leden al volop bezig. Zo werd Achil al gespot terwijl hij beweerde dat hij "zijn sprint aan het oefenen was". In werkelijkheid liep hij vooral zo snel mogelijk naar de dames. Jef heeft dan weer verklaard dat hij zijn conditie traint door elke zondag te sprinten wanneer hij weer te laat is voor de KSA. Briek beweert ondertussen dat krachttraining veel belangrijker is en dat hij daarom zware gewichten tilt alsof het halters zijn.

Ook Amber zou zich al serieus voorbereiden. Volgens getuigen heeft ze aangekondigd dat ze vooral wil uitblinken in de estafette, omdat teamwork daar het belangrijkste is. Stan daarentegen heeft laten weten dat hij vooral uitkijkt naar de sprint, omdat hij ervan overtuigd is dat niemand hem kan inhalen.

De krachtpatsers zit ondertussen ook niet stil. Achter gesloten deuren zouden er al verschillende geheime vergaderingen hebben plaatsgevonden waarin belangrijke strategische vragen werden besproken. Zo zouden Camiel en Virgilles lang hebben nagedacht over hoe ze de all body workout kunnen slopen. Ook yoga staat op de planning. Hier zullen Virgilles en Elodie met hun kamle geest schitteren. Er wordt binnen de Jonghernieuwers groep nog veel gediscussieerd over wie in welk onderdeel zal schitteren, maar één ding staat alvast vast: deze KSA- sportdag wordt er eentje om nooit te vergeten.

ASPIRANTEN

Het begon allemaal op een zorgeloze zondag. De aspi's zaten rustig te praten over het prachtige eetfeestijn en deelden hun avonturen over de afgelopen dagen. Nand had liggen dromen over zijn heimelijke liefde. Vic en Lucio discussieerden of Club Brugge de titel ging pakken, Pepijn en Lander dan weer over dat Wout Van Aert voor het eerste de Ronde van Vlaanderen zou winnen. Stef trok in twijfel of OG Charizard wel de meest waardevolle kaart zou zijn. En tot slot Anna en Maud die bespraken wie van hun twee het best gedanst had. Maar uiteindelijk was er maar één kwestie: Waar gaan de aspiranten op privé-weekend?? Er waren verschillende ideeën. Ertie, de banleider stond erop dat het weekend doorging in Kortrijk, om persoonlijke redenen... Anna stelde voor om het weekend in Saint-Tropez te houden, aangezien Nand niet anders kon blafte hij toe.

Lander wou gezond blijven en was van plan om op atletiekstage te gaan in Sankt-Moritz, Pepijn stemde in als hij maar hockey kon beoefenen. Stef en Lucio wouden iets helemaal anders en dachten om eens stevig uit te gaan in Ibiza.

Maud en Vic wouden dan weer naar het schooltoneel gaan, MAAR toen kwam Wout en vroeg: "Wie gaat dat betalen?" Het moest dus doorgaan in België. Enkel Ertie zijn idee was betaalbaar. Tenzij... Lander kreeg een geweldige ingeving: "Laten we naar de KSA gaan!!! Maar huh" zei Lucio, "We zijn toch al op de KSA???" Maar neen, ik bedoel het Koninkrijk Saoedi-Arabië met als hoofdstad Riyadh. Ah ja!" Riep Stef uit. "Waar de moslims naartoe gaan op bedevaart, dat kan wel echt leuk zijn om meer te leren van voor ons vreemde culturen we noteren, 26-28 juni naar het KSA.

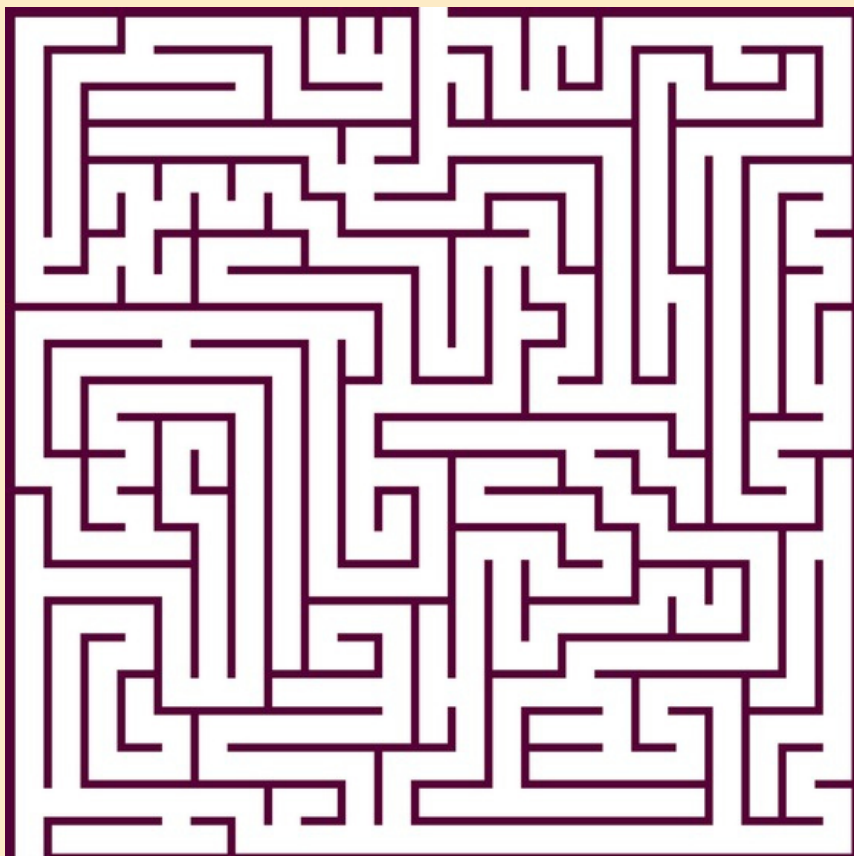
KINGDOM OF
SAUDI ARABIA

SPELLETJES MET LEIDSTER SAM

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

ZINGEN MET LEIDER ZEGER

PAK AL JE ZORGEN

**PAK AL JE ZORGEN IN JE PLUNJEZAK
EN FLUIT, FLUIT, FLUIT
AAN ALLE MOEILIKHEDEN HEB JE LAK
FLUIT MAN EN 'T IS UIT
WAAROM ZOU JE TREUREN
HET HELPT JE NIET VOORUIT
DUS.. PAK AL JE ZORGEN IN JE PLUNJEZAK
EN FLUIT, FLUIT, FLUIT**

TOT ZONDAG!

MET DANK AAN ONZE SPONSORS!

